

Ramon Majó Lluch

LES PERSONES QUE ES VAN FUGAR. CONTACTES AMB EL PARTIT

Jo vaig estar a Barcelona varis dies dies, i entre ells un dia va ser quan va caure l'aparell de propaganda.

En la data aquella, jo estava a Barcelona. Recordo que sempre vaig estar connectat, sempre vaig estar lligat a l'organització d'una manera o altra, i que les decisions es prenen sempre en reunions. *"Què fem? Marxem? Tu te'n vas aquí, tu te'n vas allà, tornem..."*. I que en aquest sentit sí que hi va haver un ordre.

Mantenia contacte amb gent de Manresa i a més amb gent del partit. Però bàsicament amb gent de Manresa, i sempre algú de nosaltres mantenia contacte amb un altre. Jo em sembla que vaig continuar trucant. No recordo si la consigna era no trucar a casa per res, però suposo que des d'una cabina pública no podia haver-hi cap problema. D'alguna manera, que jo estava fugat no sé si ho sabia la policia però tampoc ho sé perquè com ha explicat, d'això me'n vaig assabentar després. Sobretot a partir de l'última detenció, l'Anselmo considerava que estava tranquil.

Estar fugat et permet també tenir hores lliures i pensar com han anat les coses i el que està passant. No estava sotmès a un estrès de dir: *"Ha passat això, ara què faig"*, sinó que podies veure-ho amb una miqueta més de tranquil·litat.